

Temps Ordinari - Vint-i-sisè diumenge

Per JosepMB el dl., 25/09/2023 - 00:00

[Ez 18,25-28](#)

[Fl 2,1-11](#)

[Mt 21,28-32](#)

Jesús ha entrat fa poc a Jerusalem, als crits de “hosanna, hosanna”. Després el trobem traient els venedors del Temple a fuetades i posat a prova pels sacerdots i mestres de la Llei.

En el passatge de l'Evangelí d'avui, Jesús proposa una paràbola. La paràbola explica la situació entre un pare i dos fills. És el marc de quelcom més profund. El pare és qui va a trobar als dos fills. La iniciativa la té un pare “necessitat” d'ajuda i amb “autoritat” que la paternitat li dona sobre els seus fills. Veiem doncs que aquesta autoritat es transforma en petició i no en ordre. El pare es dirigeix als fills com a “Fill”.

Davant d'un pare que demana i no ordena, el primer fill no se sent animat a obeir, però després, precisament perquè el pare li ha demanat i no “manat”, s'ho repensa (se'n penedeix de ser tan fresc i “mal educat”) i obeeix. (Al cap i a la fi, ell també és hereu d'aquella vinya paterna).

El segon fill és el més hipòcrita. Porta la màscara del fill bo i obedient. I, a sobre, pensa que el Pare no se n'assabenta. De fet podem copsar que el primer fill treballa des del cor, després potser, de discernir la seva mal educada resposta al pare. Però fa el que se li ha demanat. El petit acabarà sent el mirall que Jesús posa, perquè els Mestres i els Sacerdots del Temple s'hi vegin reflectits.

L'escena acaba parlant dels publicans i de les prostitutes, refusats pel Temple i la Llei i, en canvi, acollits per Jesús. Gent, persones concretes, que reconeixent els seus pecats potser s'havien apropiat a Joan per ser batejats amb el baptisme del perdó, i ara s'acosten a Jesús per ser restablerts pel baptisme en l'Esperit.

Penediment i fe. Dues actituds que els notables del Temple no tenen i no volen tenir.

Avui en dia està molt de moda el “presencialisme” “la visibilitat” el “que se'm vegi com treballant”, encara que vagi només passejant un paper o fent veure que parlo per telèfon. I segurament els qui no llueixen, els qui són despreciats per la seva simplicitat i honradesa, són els que fan funcionar el món.

I un últim apunt: les prostitutes, més enllà de la desqualificació a la que són injustament sotmeses, passaran davant nostre al Regne precisament per no tenir ja cap esperança de ser acollides i perdonades per un sistema, que és només un cadàver maquillat i embalsamat.

ETIQUETES

AUTORITAT PENEDIMENT APARENCE